

Sarbatoare de suflet a tuturor Romanilor

În calendarul istoric al poporului nostru exista zile cu profunda semnificatie istorica. Dintre toate, ziua cea mai importanta, sarbatoarea de suflet a tuturor romanilor este 1 Decembrie, ziua nationala a Romaniei. La 1 Decembrie 1918 se implinea un vis “copil al suferintei, de jalea cui au raposat si mosii si parintii “, cum spunea poetul patimirii noastre, Octavian Goga. Se faurea Romania Mare, care reunea in granitele sale toate teritoriile locuite de romani.

Romanii au dorit dintotdeauna Unirea, pentru ca vorbeau aceeasi limba, aveau aceleasi obiceiuri si traditii, acelasi trecut de aparat si acelasi viitor de realizat. Conditii neprielnice i-au facut sa traiasca despartiti in mai multe provincii istorice : Ardealul, Banatul, Moldova, Tara Romaneasca, Dobrogea.

In pofida acestei situatii, intre romanii de pe ambele versante ale Carpatilor s-au statornicit stranse legaturi economice, politice, culturale. Carpatii nu i-au despartit niciodata pe romani. Barbu Stefanescu Delavrancea, in discursul rostit la Iasi in 1915 spunea, “Carpatii nu ne despart ci ne intregesc. In ei s-au adapostit si cei de dincolo si cei de dincoace, pe vremuri de nepastuiri. In ei s-au strans cei de-o limba si de-o lege. Lor si-au spus durerea, cu ei si-au mancat amarul. In ei s-a dospit si a crescut sufletul nostru. De pe culmile lor s-a revarsat doina de vitejie si doina de restriste, ducand la vale, d-oparte si de alta, chemarile misterioase ale neamului”. Una din aceste chemari a fost cea de realizare a unitatii nationale.

Aproape ca nu exista fila a istoriei poporului nostru din care sa nu razbata puternic asemeni unei flacari arzatoare de nestins, dorinta de unire, in cuget si-n simtiri, in una si-n aceeasi patrie strabuna.

Cel care a auzit dintai aceasta chemare misterioasa a neamului a fost Mihai Viteazul care la 1600 a realizat prima unire politica a tuturor romanilor. Dar fapta sa glorioasa a durat o frantura de timp, deoarece marile puteri vecine nu doreau existenta unui stat puternic romanesc intre hotarele lor. A urmat apoi 24 ianuarie 1859, cand Principatele Romane, Moldova si Tara Romaneasca se uneau sub scepstrul domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Se faurea statul modern roman, dar importante teritorii romanesti ramaneau in afara lui. Ramanea Basarabia cu salba de cetati a lui Stefan cel Mare; ramanea frumoasa Bucovina cu codrii ei seculari; ramanea Ardealul, leaganul neamului romaneasc.

“Romania nu poate fi intreaga fara Ardeal”, spunea marele om politic Nicolae Titulescu , in 1915 in discursul tinut la Ploiesti. “Ardealul e leaganul care i-a ocrotit copilaria, e scoala care i-a faurit neamul, e farmecul care i-a sustinut viata. Ne trebuie Ardealul. Vom sti sa-l luam si mai ales sa-l meritam”.

Pentru eliberarea Ardealului si a celorlalte teritorii romanesti, Romania a intrat in razboiul numit pe buna dreptate, razboiul pentru reintregirea nationala.

Anul 1918 a adus cu sine realizarea unitatii mult visate. Aceasta s-a infaptuit prin unirea cu Romania a Basarabiei la 27 martie, a Bucovinei la 28 noiembrie si apoi a Transilvaniei la 1 decembrie 1918.

In acea memorabila zi de 1 decembrie 1918, Alba-Iulia, aceasta Mecca romanismului era in sarbatoare. Zeci de steaguri tricolore impodobeau Cetatea Unirii care isi astepta oaspetii.

Parafrazandu-l pe Alexandru Ioan Cuza, care in 1861 spunea: “ Unirea este infaptuita, nationalitatea romana este intemeiata, alesul vostru va da astazi o singura Romania “, putem spune ca la 1

decembrie 1918 unirea deplina a tuturor romanilor era infaptuita iar poporul roman a dat lumii un nou stat, ROMANIA MARE.

Actul istoric de la 1 decembrie 1918 va fi recunoscut de marile puteri europene in cadrul conferintei de pace de la Paris (1919-1920) prin tratatele incheiate la Trianon (cu Ungaria) si la Saint-Germain (cu Austria).

Unirea cea Mare, infaptuita la 1 decembrie 1918 a fost un act de profunda dreptate nationala. Ea a fost rezultatul luptei milenare a romanilor din intreg spatiul carpato-danubiano-pontic si nu a fost un dar al puterilor straine. Ea a fost infaptuita de catre popor si pentru popor, iar ceea ce infaptuieste poporul poarta pecetea vesniciei.

La multi ani,România! La multi ani ,dragi români!